

ИСПОВЕСТ КАО ПРЕДГОВОР

„Рационалан њојединац насѣоји да се ѣрилајоди својој околини, а нерационалан да ѣу околину ѣрилајоди себи. Најредак сѣоја увек ѣочива на онима нерационалнима.“

(Бернард Шо)

После октобра 2003. године, када се појавила књига мојих одабраних текстова – „Струка и политика“, наставио сам, као и раније у неједнаким размацима, да се писано оглашавам релативно кратким формама поводом одређених актуелних правних догађаја и процеса који имају (и) правну димензију. Држим, међутим, да они, ти поводи, добрано превазилазе, односно превазилазили су дневнополитичку раван. А новог домаћег права, поглавито закона различитог степена ваљаности, бивало је и има све више. Но кривде у његовом тумачењу и практичној примени – све то у амбијенту заосталог Устава Србије из 1990. године – налазим да није осетно мање! У сваком случају, грађе за писање, за критичко и аналитичко коментарисање и изношење сопствених ставова и сугестија – не недостаје. Тако је, након пуне две године, ево сабран овај свежањ мојих у међувремену насталих и већ објављених прилога (највећма у београдском дневном листу „Данас“). Дао сам му назив „УСТАВНО И СРОДНО – правна установишта (2003–2006)“. А могао се звати и другачије: „Право и кривда“, „Правне плоче“, „Правни идентитет и интегритет“, „Без сенке и заклона“, „Нескладно и нестандартно“, или „Ни пчела, ни меда“ (а о млеку да и не говорим), на пример. У њему је пет одељака: „Уставна питања“, „Правосуђе“, „Хашки трибунал“, „Правна држава“ и „Универзитет“. У сваком случају, посреди је један зборник професорско-правничких добацивања. Из мене, па докле стигне! Биће да ту има и пребацивања и подбацивања. У обе врсте случајева у по два њихова основна значења! Иначе, овим штивом обраћам се колегама, правницима, али и студентима права, јавности, посебно свим оним делатницима који се не мире са овдашњом невеселом правном (и свеколиком) стварношћу, првенствено посленицима напретка који стреме даље